

آیریس مرداق
دریا؛ دریا
مترجم، رهروه مهربیان

برنده‌ی حایره‌ی بوکر ۱۹۷۸

تیما

بیشن داستان

می بویسم، و دریایی که پیش روی من آرمیده، بیش از درحشش آفتاب ملایم ماه می، تاساک و برافروخته و عاری از هر ریرموج و کفی، آرام در حرر و مدد ساحل نکیه می دهد

در افق، ریگی پررق و برق و ارعوانی نمایان است که با خطوط سیر مردمی حود، ابلق گشته است افق به ریگ بیلی درآمده است بردیک ساحل - حایی که صحره های رودگون گوزپشت، قاب دید من را ساخته اند - بوار ریگی سر روشی، سرد و حالص، با درحشیدگی کمتر، یا می توان گفت مات و ناواصع، و حود دارد ما در شمال هستیم و آفتاب در حشان نمی تواند در دریا رحمه کند هسور هم در حایی که دریای ملایم آهسته به صحره ها صربه می زند، پوسته‌ی سطحی ریگیسی طاهر می شود

می حواستم متی که در بالا بوشته بودم، پاراگراف مقدمه‌ی ریدگی بامهام ناشد، حاطراتی که وقتی اتفاقی می افتاد، سیار چشمگیر و مهیب بود و توصیحی ممکن ولی به کاملاً درست و اطمینان آور برایش به دهم حظور می کرد؛ حاطراتی که حتی اکنون و پس از وقمه‌ی رمانی، قادر به توصیف آن بیستم احتمالاً بعد از وقمه‌ای دیگر احساس آرامش بیشتری پیدا کنم و فکرم آزادتر شود

راحع به حاطرات حرف ردم آیا حاطرات وحود سربوشت و قسمت را اثبات نمی‌کند؟ رمان این موضوع را شان حواهد داد در حال حاضر، بعد از بروشتن یک صفحه، بروشه ام بیشتر به دفتر روراهه شبیه شده تاریدگی نامه حب، پس نگذاریم همان دفتر حاطرات ناشد چقدر حسرت می‌حورم که رودتر دفتر حاطرات درست نکردم، چه چیرها که در آن ثبت نمی‌شد! اما حالا اتفاق‌های مهم و اصلی ریدگی ام تمام شده و چیری حر «تفکر در آرامش» ساقی بمالده است، تفکر درباره پشمیمانی از یک ریدگی خودخواهانه؟ به دقیقاً، ولی چیری شبیه به این الته که راحع به این موضوع به حانم‌ها و آقایان همکار در تئاتر چیری نگفتم در آن صورت، نمی‌تواستند حلولی حنده‌شان را نگیرند

تئاتر مکانی برای یادگیری کوتاه بودن دوره‌ی شکوه انسانی است اوه، تمام آن بیانش‌های صامت و فوق العاده در حشان کاملاً رایل شده! حالا باید سحر و حادو را می‌کر شده و گوششی پیشه کنم خودم را در موقعیتی قرار دهم که اگر بخواهم حقیقتش را نگویم، در آن کاری به حر یادگیری حوب بودن بدارم پایان ریدگی رسیدن به تفکری درست در دوران مکاشفه است واقعاً از این‌که این کار را رودتر شروع نکرده‌ام متاسف می‌شوم؟

واضح و روش است که باید بروشت، و باید کاملاً محالف روشی بروشت که برای بروشتش استخدام شده بودم چیرهایی که قلاً درباره‌ی دریا بروشته‌ام، تعمدی بوده است، اما این بروشته برای ماندگاری و حاوداگی و چیری می‌پایان حواهد بود بله، تا همین‌جا هم برای بروشته ام شخصیت قائل شده‌ام، کتاب کوچک و هحوالمیر، موحودی که دارم ریدگی ام را به او می‌دهم و به نظر می‌رسد که خودش به یک ساره تصمیمش را می‌گیرد، این کتاب می‌خواهد ریدگی کند، می‌خواهد ریده نماید قصد داشتم دفترچه‌ی حاطرات روراهه‌ای سویسم، به درباره‌ی اتفاق‌هایی که ارشی ندارید، بلکه درباره‌ی افکار مشوش و درهم آمیخته و مشاهدات روراهه «فلسفه‌ی من»، افکار من درباره‌ی بهانگاه توصیفات ساده‌ی آب و هوای دیگر

پدیده‌های طبیعی اکنون دوباره به‌طرم فکر خوبی می‌آید دریا می‌توام یک فصل تمام را از تصویر دهنی خودم درباره‌ی دریا سویسم مطمئناً دوست دارم گزارش مدامی هم از اطرافم و گیاهان و حانوراشن سویسم اگر مصمم می‌ماندم می‌تواست حال باشد، گرچه من سلیورن^۱ بیستم اکنون از پسحره‌ی رو به دریا می‌توام سه نوع منع بوروری^۲، پرسنو، یک مرع ماهی حوار و تعداد بی‌شماری پروانه را سیسم که اطراف گل‌ها در حرکت هستند گل‌هایی که به طرز معخره‌آسایی محاذر صحره‌های رودگون من می‌روید و دیگر چیرها

ساید تلاشی برای «حوب بوشت» نکنم، گرچه این کار من را حراب می‌کند علاوه بر آن، باید خودم را به آن راه بربری او، دریایی مقدس شمال، دریایی واقعی با حرر و مدبی بخشیده و پاک که مانند مدیترانه گرم، مرطوب و بندبو بیست

می‌گویید این حافظ دارد، اما من تاکنون چیری ندیده‌ام

الته نیاری به حدا کردن «ربنگی بامه» از «حاطرات» یا «دفتر روزانه‌ی فلسفی» بیست خواصده‌ی عریر، همان‌طور که نا تو پرسه می‌ریم، از گذشته‌ی ربندگی ام و «جهان‌بیسی» خودم برایت می‌گوییم چه اشکالی دارد؟ همان‌طور که فکر می‌کنم، این مسائل به‌طور طبیعی از دهسم سرود می‌آید ساراین بدون هیچ اصطلاحی (یعنی هنور دچار اصطلاح هستم؟) می‌توام «ترکیب ادبی» خودم را کشف کنم در هر صورت، چرا بحواهم الان درباره‌اش تصمیم نگیرم؟ بعدها می‌توام این سخنان پریشان و بی‌ربط خودم را چون یادداشت‌هایی سترگ در گزارش یکپارچه‌تری در نظر نگیرم به راستی تا وقتی شروع به بوشت نکنم، چه کسی می‌فهمد که گذشته‌ام تا چه اندازه حال است؟ شاید بهتر باشد داستان همان‌طور که از رمان حال به

۱ اشاره به Gilbert Selborne، سورالیست فرن هحدوه ملادی (م)

۲ gull، مرغی با ال‌های برگ و باهای بارک و سجه‌های حری و به هم پوشه و یک فلاخی با برهاي سفید يا حاکسری (م)